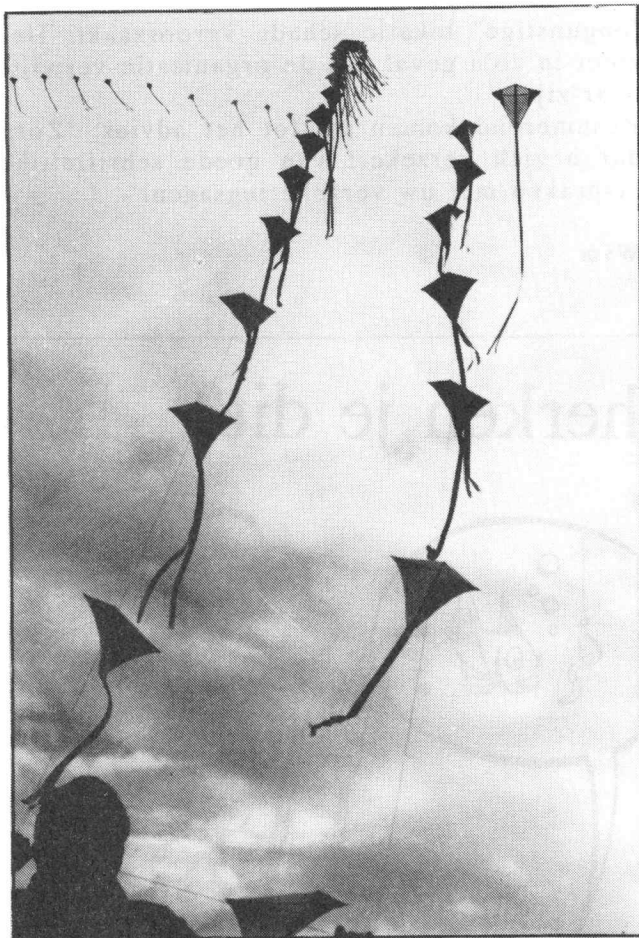

nieuwe generatie boogtrein

Voor nieuwe lezers: Een trein is een aantal vliegers, gekoppeld aan één lijn. Ze zijn meestal klein en vormen samen een lange streep in de lucht. Het aantal kan variëren. Meer dan 100 is geen uitzondering. In zo'n geval kan de trekkracht aanzienlijk zijn.

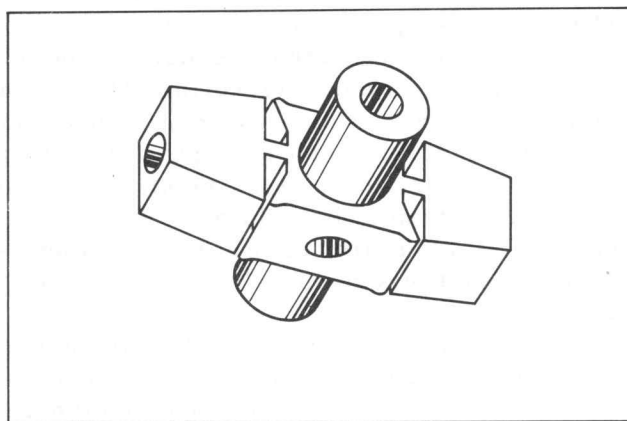
Een boogtrein is een trein, waarvan het begin en einde van de reeks bij de grond uitkomen. De daarbij gebruikte vliegertjes kunnen met zowel de buik- als rugzijde naar de wind gekeerd vliegen! Uiteraard kan deze trein ook in één rij gevlogen worden.

Het verschil met eerder gepubliceerde boogtreinen (zie VLIEGER 89/2 en 92/4), is dat we nu gebruik kunnen maken van een speciaal nylon kruisstukje, dat de liggers een knikje naar voren en naar achteren toestaat. In de tot nu toe gepubliceerde modellen werd de v-stelling (buiging van de vleugels naar achteren) bereikt met behulp van een geknikt stukje verenstaal.

Ik heb met dit speciale kruisstukje tal van modellen gemaakt en daarmee proefondervindelijk gevlogen. Het thans bereikte model heeft een zeer ruim windbereik; dat wil zeggen dat

bij de eerste zucht wind er al een poging kan worden gewaagd. Met behulp van een superlicht sleetje als "pilot" zal het treintje reeds van de grond kunnen komen, daarentegen kan met windkracht 4 Bfrt de zaak ook nog in de lucht blijven.

Voorwaarde is, dat de raadgevingen voor wat betreft de opbouw en het te gebruiken materiaal worden opgevolgd.

Materiaal en opbouw.

Het nylon kruisstukje (zie afbeelding) heeft één gat om de hoofdlijn door te laten en deelt de staander in twee delen. Het staat weinig beweging naar voren en naar achteren toe om de vlieger een v-stelling te geven. Om toch voldoende v-stelling te bereiken zullen daarom beide liggerdelen niet te stug mogen zijn, zodat ze onder winddruk naar achteren buigen en meewerken aan de v-stelling. De staander daarentegen moet licht en stug zijn. Door de geringe eigen v-stelling van het kruisstukje is het vliegertje bij zwakke wind erg vlak, hetgeen meewerkt aan het vliegen onder die omstandigheden.

De vliegerdekjes zijn van diverse kleuren plastic gemaakt. In de dikte van het plastic zit veel verschil. Neem geen tuinbouwplastic dat is veel te zwaar. Er zijn heden ten dage tal van plastic afvalzakken met een keur van kleuren en diktes in gebruik. Ik adviseer de eerste 10 vliegertjes van het ritselplastic (HD-high density) te maken; elk gewichtsverschil telt. De afmetingen van het vliegerdekje zijn in de tekening gegeven.

Voor het onderste gedeelte van de staander gebruikte ik sateh- of shaslicstokjes met een lengte van ± 25 cm en voor het bovenste deel dezelfde stokjes met een lengte van $\pm 17,5$ cm, beide met een diameter van $\pm 2,5$ mm. Om ze